

मराठी साप्ताहिक

युवाशक्ती एक्सप्रेस

RNI No. MAHMAR/2016/72543

वर्ष ७ वे

अंक : ०४

रविवार २७ एप्रिल ते ०३ मे २०२५

किंमत रु. १/-

पृष्ठ : ४

पान २

संपादकीय

त्रिभाषा सूत्र ...

पान ३

यवतमालची आदिबा अहमद...

पान ४

मुंबई -अहमदाबाद राष्ट्रीय....

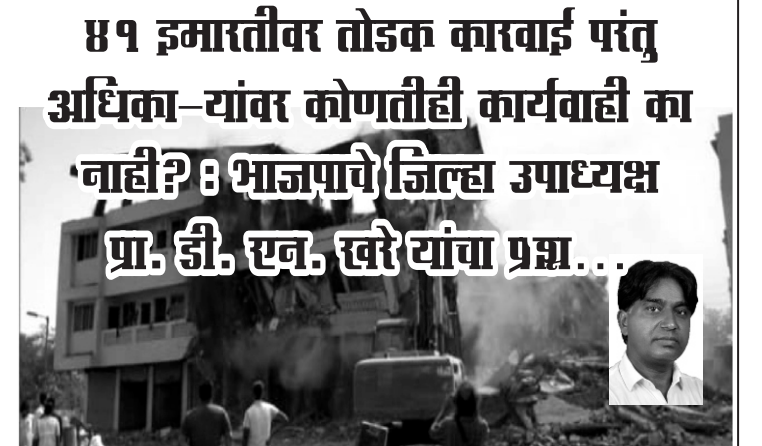

वसई (प्रतिनिधी) : वसई विरार महापालिकेच्या घन कचरा विभागात मोठ्या प्रमाणात भ्रष्टाचार होत असल्याचा आरोप पत्रकार/सामाजिक कार्यकर्ता रुबिना मुल्ला यांनी केला असून त्यांनी याबाबत महापालिकेच्या संबंधित विभागाकडे ठेका देण्यात आलेल्या ठेकेदारांच्या कामाची माहिती एका पत्राद्वारे मागितली असता सदर माहिती देण्यास महापालिका टाळाटाळ करीत असल्याने महापालिकेच्या वारिष्ठ अधिकार्यांच्या संगनमताने घन कचरा विभागात भ्रष्टाचार सुरू असल्याचा संशय रुबिना मुल्ला यांनी व्यक्त केला आहे. त्यानुषंगाने वसई विरार महापालिका आयुक्तांच्या निर्देशानुसार घन कचरा विभागाने नेमून दिलेले

ठेकेदार साई गणेश इंटरप्रायझेस, हेना इंटरप्रायझेस, अनंत इंटरप्रायझेस, उजाला इंटरप्रायझेस, रेनबो इंटरप्रायझेस, दिनेश संखे, मंदिप इंटरप्रायझेस, आर. बी. इंटरप्रायझेस आदि ठेकेदार कंपन्यांना मनपाच्या वेगवेगळ्या झोनचा घन कचरा व्यवस्थापनाचा ठेका लाखो रुपयांत देण्यात आला आहे. याबाबत रुबिना मुल्ला यांच्या माहिती अधिकारानुसार वरील सर्व ठेकेदार त्यांच्या हजेरी दस्तावेजात मजुरांच्या नावाने ऑफिसच्या आणि घरातील व्यक्तींना ठेवून घन कचरा व्यवस्थापनाचे पैसे स्वतःच्या घश्यात घालत असल्याचा आरोप करण्यात आला असून या भ्रष्टाचाराबाबत रुबिना मुल्ला यांनी १६ जानेवारी रोजी २०१७ पासून

वारंवार घन कचरा व्यवस्थापनातील घोटाळ्याची माहिती मिळवण्यासाठी पत्रव्यवहार करून सदर कंपन्यांना देण्यात आलेल्या ठेकेदारांच्या कामाबाबतची माहिती मागवली होती. परंतु त्यावेळी मनपाचे सेवानिवृत्त सुकदेव दरवेशी व इतर सर्व विभागाचे जनमाहिती अधिकारी, केदारे, जितेंद्र नाईक, धुमाळ, गुंजाळकर आदींसह प्रथम अपिलीय अधिकारी नानासाहेब कामठे यांनी आपसात संगनमताने उडवा उडवीची उत्तरे देत वेळ मारून नेली आणि त्यानंतरही रुबिना मुल्ला यांनी ठेक्याच्या माहितीसाठी वारंवार स्मरण पत्र देवूनही वसई विरार महापालिकेने त्यास आतापर्यंत केराची टोपलीच दाखवली आहे.

पान नं. २

विरार (प्रतिनिधी) - मौजे- नालासोपारा पूर्व, अग्रवाल नगरी येथील सर्व नंबर २२ ते ३० मध्ये सन २००५ ते २०१९ या काळात ४१ अनधिकृत इमारतींचे बांधकाम ज्या सहाय्यक आयुक्त व उपायुक्त यांच्या कार्यकाळात झाले त्या सहाय्यक आयुक्त आणि उपायुक्त यांच्यावर करण्यात आलेल्या कारवाईचा तपशील भारतीय जनता पार्टीचे जिल्हा उपाध्यक्ष प्राध्यापक डी. एन. खरे यांनी माहिती अधिकारात मागितली असता. उत्तरा दाखल जन माहिती अधिकारी तथा सहाय्यक आयुक्त, आस्थापना विभाग, मुख्यालय, वसई विरार शहर महानगरपालिका यांनी सदर मुद्द्यानुसार कुठल्याही प्रकारची कार्यवाही केली

नसल्याने माहिती निरंक असल्याबाबत दि. १७/०४/२०२५ रोजीच्या पत्राद्वारे कळविले. सदरची बाब अत्यंत गंभीर आणि चिड आणणारी आहे. ज्या भ्रष्टाचारी सहाय्यक आयुक्त व आयुक्तांच्या कार्यकाळामध्ये आरक्षित जागेवर अनधिकृतपणे ४१ ईमारती बांधण्यात आल्यात अशा भ्रष्टाचारी सहाय्यक आयुक्त व आयुक्त यांच्यावर २००५ ते २०१९ या बांधकाम कालावधीत महापालिका प्रशासनाने कोणतीही कार्यवाही केलेली नाही किंवा सुप्रीम कोर्टाने त्यांच्या आदेशात अशा भ्रष्टाचारी सहाय्यक आयुक्त, उपायुक्त आणि खुद्द आयुक्त यांच्यावर कारवाई करण्याचे कोणतेही आदेश दिले नाहीत ही मोठी शोकांतिका आहे.

पान नं. २

१ मे महाराष्ट्र दिवस कामगार दिवस

निमित्त सर्व नागरिकांना हार्दिक शुभेच्छा

युवाशक्ती एक्सप्रेस
शिवांश न्युज
वसई केसरी
फॅशन स्टेशन

नुपार च. पायकवाड
मुख्य संपादक

रुबिना मुल्ला
कार्यकारी संपादिका

शबनम सोपारकर
उपसंपादिका

अश्विजिना
संपादक फॅशन स्टेशन

प्रिया भट्टाचार्य
सह-संपादिका शिवांश न्युज

हिमतलाल परमार
निवासी-संपादक शिवांश न्युज

डॉ. अक्षय मुल्ला
संपादक वसई केसरी

रविवार २७ एप्रिल ते ०३ मे २०२५

युवाशक्ती एक्सप्रेस

२

संपादकीय...!

त्रिभाषा सूत्र हवेच कशाला?

शिक्षण धोरणात असलेले त्रिभाषा सूत्रच रद्द करणे गरजेचे आहे. दोन भाषा अनिवार्य आणि तिसरी भाषा ऐच्छिक असावी सरकार - मग ते कुठलेही असो - म्हणजे सर्वज्ञानी लोकांचा समूह नसतो. म्हणून सरकारने आपल्या कुवतीबाहेरच्या क्षेत्रातले निणय घेताना, काही एका निष्कर्षाप्रत येण्याआधी त्या त्या क्षेत्रातील बिगर राजकीय तज्ज्ञांची तटस्थ समिती नेमणे गरजेचे आहे. अशा समितीचा तटस्थ अहवाल सार्वजनिक करून नंतरच त्या क्षेत्रात सुधारणा केल्या पाहिजेत. द्ढआम्ही सत्तेवर आहोत म्हणून बहुमताच्या जोरावर आम्ही म्हणू ते खरेठ असे दाखवत लोकशाहीत कोणताही निणय मनमानी पद्धतीने घेता येत नाही, ही बाब लक्षात ठेवायला हवी. मात्र, अनेकदा या गोष्टीचे विस्मरण होतेशैक्षणिक धोरण ठरवताना, हिंदी ही भाषा मराठी आणि इंग्रजी माध्यमाच्या शाळांमध्ये पहिलीपासून सक्तीची, असा एक मनमानी निणय महाराष्ट्र सरकारने काही महिन्यांपूर्वी - ऑक्टोबर २०२४मध्ये राज्यातील जनतेला अंधारात ठेऊन परस्पर घेतला होता. तो जाहीर झाल्यानंतर सर्वत्र कमालीचा लोकक्षोभ उसळला. त्यामुळे हिंदीसाठी अन्य भाषांचा पर्याय उपलब्ध करून दिला. त्यामुळे त्रिभाषा सूत्राचा निणय कायम आहेच. खरे तर शिक्षण धोरणात असलेले त्रिभाषा सूत्रच रद्द करणे गरजेचे आहे. दोन भाषा अनिवार्य आणि तिसरी भाषा ऐच्छिक असावी. म्हणजेच तिसऱ्या भाषेशिवायही विद्यार्थ्याला शिकता यायला हवे. आणि त्रिभाषा सूत्र राबवायचेच असेल तर त्या त्या परिवेशातील स्थानिक बोलीभाषा शिकवायला हव्यात! पहिलीपासून हिंदी सक्ती होणार, अशा बेताने हिंदी विषयाची पुस्तकेही महाराष्ट्रात छापली जात आहेत, अशी चर्चा आहे. म्हणजे हा निणय दामटला जाण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. असा निणय घेताना महाराष्ट्रातील शिक्षण तज्ज्ञांची आणि बाल मानसिकतेचा अभ्यास असणाऱ्या अभ्यासकांची समिती स्थापन करून निणय मागवायला हवा होता. पण तसे न करता द्ढआम्ही म्हणू तो कायदा, ठ या पद्धतीने हा निणय महाराष्ट्रावर व मराठी भाषक विद्यार्थ्यांवर लादला जात आहेक्रेवळ पाच- सहा वर्षांची लहान मुले, त्यांच्या कोवळ्या वयोमानानुसार त्यांची शिक्षण घेण्याची क्षमता, त्यांचे बौद्धिक, मानसिक आकलन, पाठीवरील दप्तराचे दिवसेंदिवस वाढत जाणारे ओझे. अशा कोणत्याही गोष्टींचे भान राज्य सरकारला नाही. सरकार या क्षेत्रातले तज्ज्ञ नाही. लहान मुलांच्या प्राथमिक शिक्षणाची सुरुवात त्यांच्या नैसर्गिक मातृभाषेनेच करायला हवी, असे आजच्या शिक्षणतज्ज्ञांचे मत आहे. असे असताना अजून मूळ मातृभाषाच ज्या मुलाने पूर्णपणे आत्मसात केलेली नाही, अशा पाच- सहा वर्षांच्या मुलाने आपल्या ग्रामीण मायबोलीसह मराठी, इंग्रजी आणि हिंदी अशा चार चार भाषा एकाच वेळी शिकाव्यात, अशी अपेक्षा करणे म्हणजे त्यांच्या बालपणावर लादलेली ही वेढबिगारी म्हणावी लागेल. (बालवयात मूल अधिक भाषा ग्रहण करू शकते, हे पायाभूत सत्य गृहीत धरूनही चार भाषांचा अभ्यास पहिलीपासून लादणे चुकीचे आहे. त्यांना इतर विषयही शिकायचे असतात, हे लक्षात घेणार की नाही? या व्यतिरिक्त सीबीएससी पॅटर्न लागू झाल्याने राष्ट्रीय इतिहास, नागरिकशास्त्र आणि भूगोल हे विषयही हिंदीतून शिकायचे आहेत. मराठी बालकांवरील हा अत्याचार त्वरित थांबवला गेला पाहिजे. हा त्रिभाषा सूत्राचा निणय शासनाने तातडीने मागे घ्यावा, म्हणून सर्व पालकांनी, नागरिकांनी, शिक्षकांनी (प्राथमिक ते महाविद्यालयीन प्राध्यापक) धरणे धरून या संबंधित बाबी सरकारच्या ध्यानी आणून दिल्या पाहिजेतमहाराष्ट्रातील जवळपास ७० टक्के मुले ग्रामीण-आदिवासी भागातील असल्याने त्यांची मातृभाषा या मराठीतील विविध घटकबोली असतात. स्थानिक ग्रामीण लोकबोली वा आदिवासी बोली त्यांच्या मायबोली असतात. (उदा. अहिराणी, आगरी, पावरी, ठाकरी, भिली, मावची, वंजारी इत्यादी). म्हणून त्यांना चौथीपर्यंत धड मराठी प्रमाणभाषेतही लिहिता येत नाही, वाचता येत नाही, बोलता येत नाही. अशा स्थितीत दोन परक्या भाषांचा अभ्यास करायला त्यांना भाग पाडणे, हा त्यांच्यावर मानसिक अत्याचार ठरेलखरे तर मुलांना इयत्ता चौथीपर्यंतचे प्राथमिक शिक्षण त्यांच्या स्थानिक ग्रामीण बोलीत, आदिवासी बोलीतच दिले पाहिजे. पण तसे न करता आपण आधीच मराठी प्रमाणभाषा त्यांच्यावर पहिलीपासून लादली आहे. आपल्या स्वतःच्या मायबोलीव्यतिरिक्त मराठी, इंग्रजी, हिंदी अशा एकूण चार भाषांच्या गदारोळात पाच-सहा वर्षे वयाची मुले आपले मानसिक संतुलन कसे शाबूत ठेवतील? बालमनावर याचे परिणाम काय होत असतील, याची तमा सरकारसह आपण कधीच बाळगली नाही. बैलाने द्ढजूव्चे ओझे ओढावे तसे अनेक मुले, उघडपणे व्यक्त होता येत नसल्याने गुपचूप सोसत राहतात. या क्षेत्रातल्या अनभिज्ञपणामुळे व सजगता नसल्याने पालक, साधकबाधक विचार न करता मुलांना कायम अतिरिक्त अभ्यासाला लावतात. पण असा अडाणीपणा सरकारला करता येणार नाही. सरकारने डोळसपणे साधकबाधक विचार करून, योग्य अशी अभ्यास समिती नेमून पहिलीपासून त्रिभाषा वा हिंदी सक्तीतून मराठी मुलांची सोडवणूक करावीलहान मुलांचे शिक्षण म्हणजे हसवत खेळवत त्यांना ज्ञान प्राप्त कसे होईल, याची चाचपणी करण्याचे प्रयोग आहेत. मुलांच्या मेंदूशी- मानसिकतेशी खेळण्याचे, त्यांच्यावर विविध विषयांचे, विविध भाषांचे प्रयोग करण्याचे उद्योग सरकारने करू नयेत. शाळेत मुलांना विविध प्रकारच्या खेळणी देत, मैदानी खेळ शिकवत शिक्षण दिले पाहिजे. मात्र, आपल्याकडे बालकांनाच खेळणे समजून त्यांच्या अस्तित्वाशीच सरकार खेळू पाहत आहेएखाद्या सरकारला लोकांना वाटेस तसे शिक्षण देता येत नाही. लहान मुलांना तर अजिबातच नाही. म्हणून जगभर द्ढशिक्षणशास्त्रही शाखा कार्यरत आहे. यावर सातत्याने विचार करणारे अनेक शिक्षणतज्ज्ञ आहेत. यात लहान मुलांच्या शिक्षणाविषयी विचार करणारी वेगळी शाखा आहे. अशा शिक्षणशास्त्राविरुद्ध जाऊन सरकारने आपलेच म्हणणे खरे करत निणय दामटू नये. शिक्षणशास्त्र ही फार पुढची गोष्ट, पण शासनाचा हा मार्ग लोकशाहीविरोधी देखील आहेहिंदी ही आपली राष्ट्रभाषा नाही, ज्ञानभाषा नाही आणि महाराष्ट्रातील स्थानिक भाषाही नाही. महाराष्ट्रात काही दिवसांसाठी आलेल्या पाहुण्यांशी हिंदी बोलणे ठीक आहे. पण इथे काम-धंदा, नोकरी-व्यवसायासाठी आलेल्यांनी मराठी शिकायलाच हवे. महाराष्ट्रात मराठीतच बोलायला हवे. पहिलीतील बालकाने फक्त आपली भाषा नीट आत्मसात केली पाहिजे. सामाजिक कामे करायला लोकसेवक म्हणून आपण सरकारला निवडून दिले आहे. शिक्षणतज्ज्ञ, भाषातज्ज्ञ होऊन सरकारने भाषेविषयीचे, शिक्षणाविषयीचे निणय मनमानीपणे घेऊ नयेत! महाराष्ट्र सरकारने त्रिभाषेच्या सूत्रानुसार महाराष्ट्रात पहिलीपासून एखाद्या दुसऱ्या राज्याची भाषा सक्तीचा विषय करणे व पहिलीपासून सीबीएससी पॅटर्न लागू करणे हे दोन्ही निणय लगेचच मागे घ्यावेत आणि मराठी भाषेच्या व महाराष्ट्र राज्याच्या भरभराटीसाठी काम करावे. हे सरकारच्याही हिताचे ठरेल असे वाटते. यात विशेषतः शिक्षणमंत्र्यांनी लक्ष घालावे. कारण हा शिक्षणाधिकारचाच अपमान आहे. (लेखक लोकशिक्षण, लोकसंस्कृती आणि लोकवाङ्मयाचे अभ्यासक आहेत.)

वसई विरार महापालिकेत... पान नं १

तर याबाबत रुबिना मुल्लू यांनी महाराष्ट्र राज्याच्या लोकायुक्त आणि उप लोकायुक्त कार्यालयात तक्रार दाखल केली असता सदर कार्यालयातील कक्ष अधिकारी र.सुसाठे यांच्या लेखी पत्रानुसार रुबिना मुल्लू यांच्या तक्रारीची दखल घेण्यात आली असून रुबिना मुल्लू यांना माहिती देण्याचे आदेश ईमेल द्वारे कळवण्यात आले आहेप्रंतु असे असतानाही मनपाचे वरील सर्व अधिकारी आपापसात संगनमताने रुबिना मुल्लू यांना घनकचरा ठेकेदारा संदर्भात माहिती देण्यास टाळाटाळ करीत आहेतत्यामुळे याप्रकरणी संबंधितांवर अधिनियम कलम १९(८) क च्या तरतुदीनुसार शिस्तभंगाच्या कारवाईची आर्तहाक रुबिना मुल्लू यांनी प्रशासनास केली असून या संपूर्ण प्रकरणाची सरखोल चौकशीसह लोकायुक्त कार्यालय संबंधित वसई विरार महापालिकेच्या अधिकार्यांवर कारवाई करणार का ? वसई विरार महापालिका आयुक्त सदर प्रकरणाबाबत चौकशी करून संबंधितांवर कारवाईचे आदेश देणार का ? तसेच या भ्रष्टाचारात जनमाहिती अधिकारी व प्रथम अपिलीय अधिकारी सहभागी असल्यास त्यांच्यावर कारवाई होईल का ? याकडे समाजसेविका रुबिना मुल्लू यांचे लक्ष लागले असून त्यांच्याकडून न्यायाची मागणी होत आहे.

४१ इमारतींवर तोडक कारवाई ...पान नं.१

फक्त गरीब नागरिकांना बेघर करून आत्मसंतुष्टी मिळवणाऱ्या प्रशासनिक अधिकारी आणि न्यायपालिकेत डोळे झाकून बसलेले न्यायाधीश यांना गरिबांचे जीवन उध्वस्त करण्यात आत्मसंतुष्टी मिळते की काय? हा प्रश्न उभा राहतो. तरीही, नालासोपारा विधानसभेचे आमदार राजनजी नाईक (आप्पा) यांनी महाराष्ट्र राज्य विधानसभेच्या अधिवेशनामध्ये ४१ इमारतींवर तोडक कार्यवाही झाल्यामुळे बेगर झालेल्या नागरिकांना घरकुल सारख्या योजनेमध्ये समाविष्ट करण्यासाठी आवाज बुलंद केला. सदरची मागणी लवकरच वास्तवात उतरेल अशी बेघर झालेल्या नागरिकांना आशा आहे.

'साध्या माणसांसाठी ऐकणारे... पान नं.३

याबाबत बोलताना तो सांगतो की, 'COEP (कॉलेज ऑफ इंजिनीअरिंग, पुणे) मध्ये एके वर्षी आमच्या सिव्हील सर्व्हिसेस क्लबमधले पंधरा जण सिलेक्ट झाले. तर ऍक्च्यूअली दॅट ईव्हेंट इग्रायटेड द फायर विदीन मी. मला असं वाटलं की, माझ्यासारखे सिमीलर सोशल-इकॉनॉमिक बॅकराऊंड असलेले सिलेक्ट होऊ शकतात, तर आपण का नाही? मग २०१९-२० ला एनसीआरटी वाचायला सुरु केलं. इंग्रजी एवढं चांगलं नव्हतं. मग त्यावर काम केलं. त्यानंतर मी ठरवलं की यूपीसीचं फूल टाईम प्रीपेरेशन करायचं. 'स्पर्धी परीक्षेची तयारी करण्यासाठी तो दररोज सहा ते आठ तास द्यायचा. इतरांप्रमाणेच त्यालाही पुणे-दिल्लीतला संघर्ष करावा लागला. क्लासच्या फीसाठी जहोजहद करावी लागली इतरांनी केलेल्या आर्थिक मदतीमुळे त्याला क्लास लावता आला इतरांसोबतच्या स्पर्धेत तयारीनं उतरता आलं. पण, स्पर्धी परिक्षेचा अभ्यास करणारऱ्या विद्यार्थ्यांना बिरदेव 'ऑप्शन बी' तयार ठेवण्याचाही सल्ला आवर्जून देतोतो म्हणतो की, द्ढएक्स्टर्नल मोटीव्हेशन फार काळ टिकत नाही. तुमचं मोटीव्हेशन तुमच्या आतूनच यायला पाहिजे. तुला कधी नैराश्य आलं नाही का, असं विचारल्यावर तो म्हणाला की, 'कसंय. यूपीएससी हा ऍट्रॅक्शनचा सागर आहे. पण त्यामधून पार कमी करुन जाणारे कमी विद्यार्थी आहेत. कारण, दहा लाख विद्यार्थी बसले तर त्यातून हजारभरच सिलेक्ट होतात. माझ्यासारख्या सक्सेस स्टोरऱ्या भरपूर जणांना इन्spायर पण करतील. पण, मला वाटतंय की, विद्यार्थ्यांनी माझ्याकडून थोड्या गोष्टी घ्याव्यात पण माझं मिमीकींग करण्यापेक्षा तुमच्या पद्धतीनं त्याचं थोडं वैयक्तिकरणही करायला पाहिजे. एक-दोन अटेम्प्टनंतर पुन्हा विचार केला पाहिजे की, आपल्याला पुढे जायचंय की नाही. बिरदेव सध्या यशाचा चेहरा बनला आहे. केवळ डोणे कुटुंबचं नव्हे तर वंचित समूहातील सर्वांसाठीच तो प्रेरणेचा स्रोत झाला आहेत्याला भेटायला आलेले अनेक जण त्याला 'आमच्याकडे मार्गदर्शनासाठी येण्याकरीता प्लीज वेळ द्या,' असं म्हणत त्याची वेळ घेत होतेआजूबाजूची लहान-लहान मुलं आणि शेजार-पाजारच्या बाया हे सगळं कौतुकानं पाहत होत्याबिरदेव हे लोकदैवत. महाराष्ट्रातील बहुजन समाजामध्ये वेगवेगळ्या जातीजमातींचे असे अनेक लोकदेव आहेत. धनगर समाजाच्या या लोकदेवावरूनच त्याचं नाव 'बिरदेव' ठेवण्यात आलेलंअगदी काल-परवापर्यंत बिरदेव या व्यवस्थेच्या दृष्टीनंही फार कुणी नव्हता. म्हणजे, काही दिवसांपूर्वीच त्याचा मोबाईल त्याच्या हातातून हिसकावून कुणतीरी चोरून नेला. पोलीस स्टेशनमध्ये गेल्यावर त्याला कुणीच दाद दिली नाही की तक्रार लिहून घेतली नाही. हा सगळा किस्सा आता बिरदेव हसतमुखाने सांगत होता. 'माझं नेहमीच असं म्हणणं असतं की, साध्या माणसाची काय अपेक्षा असते, की त्याला ऐकण्याचे दोन कान हवे असतात. माझं कुणीतरी ऐकून घ्यावं, असं त्याला वाटत असतं, मी किमान ते कान होईन. सामान्य लोकांचा कान होण्यासाठी मीदेखील त्याला सदिच्छा दिल्या. निघतानाही तो सत्कार-शुभेच्छांच्या वर्दळीतच वेढलेला होता.

सात महिन्यांचं बाळ आईच्या हातातून निसटलं, २१व्या मजल्यावरून खाली

पडलं अन् क्षणात सारं संपलं; मन सुन्न करणारी घटना

विरारमध्ये एका सात महिन्यांच्या बाळाचा २१ व्या मजल्यावरून पडून मृत्यू झाला आहे.

हे बाळ आईच्या कडेवर असताना ते खिडकीतून थेट खाली पडल्याची माहिती आहे.

सात महिन्यांचं बाळ ज्याने जेमतेम जग बघायला सुरुवात केली होती, त्याचा २१ व्या मजल्यावरून पडून मृत्यू झाल्याची भयंकर घटना विरार परिसरात घडली आहे. आईच्या कडेवरून हे बाळ खाली पडल्यांची माहिती आहे. मिळालेल्या माहितीनुसार, खिडकी बंद करत असताना आईचा तोल गेला आणि तिच्या कडेवरील सात महिन्यांचे बाळ एकवीसाव्या मजल्यावरून खाली पडलं. यात त्या सात महिन्यांच्या बाळाचा मृत्यू झाल्याची दुर्दैवी घटना घडली आहे. विरारच्या बोळींज परिसरात ही घटना घडली असून या घटनेने परिसरात सर्वत्र हळहळ व्यक्त होत आहे२१ व्या मजल्यावरून पडून बाळाचा मृत्यू विकी सदाने आणि त्यांची पत्नी पूजा सदाने हे दाम्पत्य विरार येथे बोळींज परिसरातील जॉय विले नावाच्या निवासी संकुलात वास्तव्यास आहे. या निवासी संकुलातील एकविसाव्या मजल्यावर हे दाम्पत्य राहत असून सदाने दाम्पत्य सात महिन्यांपूर्वी आई-बाबा झाले होते. या दाम्पत्याला लग्नाच्या सात वर्षांनी बाळ झालं होतं, त्यामुळे हे बाळ त्यांच्यासाठी खूप खास होतं. त्यांना मुलगा झाला असून त्याचं नाव त्रिशांक ठेवण्यात आले होतेप्रती विकी सदाने नेहमीप्रमाणे कामावर गेले होते व बाळाला बघण्यासाठी घरात त्यांचे काही नातेवाईक आले होते. पूजा सदाने यांनी त्यांच्या बाळाला कडेवर घेतले होते. याचदरम्यान बाळाला खांद्यावर धेऊन त्या खोलीतील खिडकी बंद करण्यासाठी गेल्या. खिडकीजवळ लादीवर पाणी असल्याने त्यांचा पाय घसरला. पाण्यावर पाय घसरून तोल गेल्यामुळे पूजा सदाने यांच्या कडेवर असलेले त्यांचे सात महिन्यांचे बाळ २१ व्या मजल्यावरील त्यांच्या खोलीच्या खिडकीतून खाली पडले. बुधवारी (२३ एप्रिल) दुपारच्या सुमारास ही घटना घडली. त्रिशांकला तात्काळ रुग्णालयात नेण्यात आलं, मात्र तिथे, डॉक्टरांनी त्याला मृत घोषित केलं. इमारतीच्या एकवीसाव्या मजल्यावरून पडल्याने त्याचा जागीच मृत्यू झालाखिडकी बंद करताना कडेवरील बाळ खाली पडले, ज्या खिडकीतून बाळ खाली पडले त्या खिडकीला पूर्ण जाळी नसल्याची माहिती पोलिसांनी दिली आहे. याप्रकरणी बोळींज पोलीस ठाण्यात अपमृत्यूची नोंद करण्यात आली असून अधिक तपास पोलीस करीत आहे. सात महिन्याच्या बाळाचा असा दुर्दैवी मृत्यू झाल्यामुळे सदाने कुटुंबीयांवर दुखाचा डोंगर कोसळला असून परिसरात सर्वत्र हळहळ

आता बातमी वेबपोर्टलवर...

www.bahujanmahaviewsandnews.in

यवतमाळची आदिबा अहमद बनली IAS, रिश्काचालकाच्या लेकीने परिस्थितीशी झगडत मिळवले यश

'मी घर विकलं, रिश्का विकली पण काहीच गमावलं नाही. कारण, त्या पैशांतून माझी मुलगी मोठी अधिकारी झालीय. मुलीला आयएएस बनवण्यासाठी मला स्वतःला जरी विकावं लागलं असतं तरी मी स्वतःला विकलं असतं. पण, कधी निराश झालो नसतो. हे सकारात्मक ऊर्जा देणारे शब्द आहेत यवतमाळमधील अशफाक अहमद यांचे. अशफाक यांची मुलगी आदिबा यांनी केंद्रीय लोकसेवा आयोगाच्या परीक्षेत १४२ वा रँक मिळाला आहे. त्यामुळे त्या आयएएस होऊ शकतात. आदिबा मूळची विदर्भातल्या यवतमाळची रहिवासी. शहरातील कळंब चौकात भाड्याच्या एका घरात त्यांचं कुटुंब राहतं. त्यांना स्वतःच घर नाही. आदिबाचे वडील अशफाक अहमद रिश्का चालवून कुटुंबाचं पालनपोषण करतात. त्याच भरवशावर त्यांनी आदिबाचं संपूर्ण शिक्षण पूर्ण केलं. अल्पसंख्यक आयोगाचे अध्यक्ष प्यारे खान यांनी आदिबा महाराष्ट्रातील पहिली मुस्लिम महिला आयएएस अधिकारी बनणार असल्याचं म्हणत तिचं अभिनंदन केलं आहे.

'आयएएस नाही, डॉक्टर व्हायचं होतं, पण.' आदिबाचं शिक्षण यवतमाळमधल्या उर्दू माध्यमाच्या जिल्हा परिषदेच्या शाळेतून झालं. आयएएस बनायचं स्वप्न तिचं कधी पाहिलंच नव्हतं. कारण, घरची आर्थिक परिस्थिती फारच बेताची आहे. तिच्या वडिलांनी रिश्का चालवून तिला शिकवलं. त्यामुळे कसंतरी शिक्षण पूर्ण करायचं आणि कुठेतरी नोकरी मिळवायची

हीच आदिबाची इच्छा होती. सुरुवातीला आपण वैद्यकीय क्षेत्रात जावं अशी तिची इच्छा होती. पण, त्यासाठी सरकारी महाविद्यालयात प्रवेश मिळणं गरजेचं होतं. घरची आर्थिक परिस्थिती अशी होती की, खासगी कॉलेजमधून वैद्यकीय शिक्षण घेणं शक्यच नव्हतं. त्यामुळे आदिबांनी रँक परीक्षेची तयारी केली. पण, NEET परीक्षेचा निकाल तिला हवा तसा लागला नाही. आदिबाचा स्कोअर चांगला नव्हता. त्यामुळे काय करायचं असा प्रश्न तिच्यासमोर होता. घरच्या परिस्थितीमुळे शिकून नोकरी मिळवणं तर तिला गरजेचं होतं. आदिबाशी बोलून तिचा संघर्ष जाणून घेतला. ती म्हणाली की, 'NEET परीक्षेचा निकाल खूप वाईट आला. त्यामुळे मी काहीशी निराश झाले. पण, यवतमाळमधील सेवा नावाच्या एनजीओनं मला फार मदत केली. त्यांनी मला नागरी

सेवेचं महत्व पटवून दिलं. मी UPSC ची परीक्षा कशी देऊ शकते हे समाजवृत्त सांगितलं. त्यासाठी त्यांनी मला मार्गदर्शन तर केलंच, पण आर्थिक मदतही केली. त्यानंतर मी पदवीचं शिक्षण आणि युपीएससीची तयारी करण्यासाठी पुण्याला गेलं', असं तिचं सांगितलं. पुण्यामध्ये खासगी कोचिंग घेतलं. पहिल्या प्रयत्नात अपयश आलं. पण, त्यानंतर मुंबईतील हज हाऊसला गेले. तिथून दुसऱ्यांदा परीक्षा दिली. तेव्हाही निराशा पदरी पडली. त्यानंतर मी दिल्लीला जायला मिलिया इथं गेले आणि जोमानं अभ्यास सुरू केला. आता चौथ्या प्रयत्नात माझा चांगला निकाल आला. माझा १४२ रँक पाहून अम्मी आणि अब्बू यांना खूप अभिमान वाटतोय,' असंही ती म्हणाली. 'माझ्या या यशात माझ्या पालकांसह मला ज्यांनी मदत केली त्यांची मी खूप आभारी आहे. माझ्या अम्मी-अब्बूंनी

माझ्यासाठी जो त्याग केलाय, त्यासाठी मी त्यांचे आभार मानावे तेवढे कमी आहेत. त्यांच्याप्रती माझी जबाबदारी आहेच. पण, आता नोकरीत रुजू झाल्यानंतर समाजाप्रती पण माझ्यावर खूप मोठी जबाबदारी असणार आहे. सगळ्या जबाबदाऱ्या उल्लेखित करीत हाताळण्याचा प्रयत्न करेन,' असंही आदिबा बोलताना म्हणाली. मी स्वतःलाही विचरलं असतं. 'आदिबाच्या वडिलांची आर्थिक परिस्थिती हलाखीची होती. त्यामुळे मुलीच्या शिक्षणासाठी त्यांना राहतं घरही विकावं लागलं. शिवाय स्वतःची रिश्काही मुलीच्या शिक्षणासाठी विकली. ते म्हणाले की, 'मुलीच्या शिक्षणाला एक रुपया कमी पडू दिला नाही. अब्बू मला शिक्षणात या या गोष्टीसाठी पैसे लागतात असा फोन आला की, माझ्याजवळ पैसे आहेत असं मी तिला सांगत होतो. त्यावेळी माझ्याकडे पैसे नसायचे. पण, मी तिला या गोष्टीची जाणीव होऊ देत नव्हतो. कारण, तिच्या अभ्यासावर परिणाम होऊ नये. मुलीला आयएएस बनविण्यासाठी ज्यावर माझ्या कुटुंबाचं पोटपाणी चालायचं ती रिश्कासुद्धा शेवटी मी विकली.' लोकांकडून खूप कर्ज घेतलं. एवढं करूनही मुलीला चांगलं यश मिळालं नाही, तरी निराश झालो नव्हतो. कधीतरी माझी मुलगी आयएएस बनेल असा विश्वास होता आणि तोच धीर आम्ही तिला प्रत्येकवेळी देत होतो,' असं ते म्हणाले. शेवटी

जिगर मुरादाबादी यांच्या एका शेरचा दाखला देत त्यांनी परिस्थिती कशी भोगली आणि त्यातून काय मिळालं हे सांगितलं. ये इश्क नहीं आसां इतना ही समझ लीजिए, इक आग का दरिया है और डूब के जाना है,' असं म्हणत त्यांनी भावना मांडल्या. आम्ही कठीण परिस्थिती पार केलेली आहे. मी घर विकलं, रिश्का विकली पण काहीच गमावलं नाही. कारण, त्या पैशांतून माझी मुलगी मोठी अधिकारी झाली, असं ते म्हणतात. मुलीला आयएएस बनवण्यासाठी स्वतःला जरी विकावं लागलं असतं तरी मी स्वतःला विकलं असतं. पण, कधी निराश झालो नसतो,' असं म्हणत आपल्या मुलीचा आपल्याला खूप अभिमान असल्याचं ते सांगतात. अशफाक यांना आदिबा हिच्यासह आणखी दोन मुलं आहेत. मोठा मुलगा एमपीएससीची तयारी करतोय तर लहान मुलगा आता बारावीला आहे. राज्या अल्पसंख्यांक आयोगाचे अध्यक्ष प्यारे खान सोशल मीडियावर पोस्ट शेअर करत म्हणाले, 'यवतमाळ जिल्ह्यातील आदिबा अनाम अशफाक अहमद यांनी यूपीएससी २०२४ मध्ये १४२ रँक मिळवून महाराष्ट्राला अभिमान वाटावा अशी कामगिरी केली आहे. 'द्विती महाराष्ट्रातील पहिली मुस्लिम महिला आयएएस अधिकारी बनली आहे. ही केवळ तिची वैयक्तिक कामगिरी नाही तर संपूर्ण समुदायासाठी अभिमान आणि प्रेरणा देणारा ऐतिहासिक क्षण आहे.'

'साध्या माणसांसाठी ऐकणारे दोन कान व्हायचंय', बिरदेव डोणेच्या जिद्दीची गोष्ट

झमाझं नेहमीच असं म्हणणं असतं की, साध्या माणसाची काय अपेक्षा असते, की त्याला ऐकणारे दोन कान हवे असतात. माझं कुणीतरी ऐकून घ्यावं, असं त्याला वाटत असतं. मी किमान ते कान होईन. हे ऐकून घेण्यालाच खूप वेळ होतोय, म्हणून फर्स्टेशन येतंय. तर माझी रिसॉन्सिबिलिटी हीच असेल की, मी फर्स्ट रिसॉन्सिबल बनेल. देवानं मला इतकी ताकद अन् बळ द्यावं, की मी त्या सामान्य माणसांचं भलं करू शकेन. 'चेहरा'वर आशावादी स्मितहास्य असलेला बिरदेव उत्साहाने सांगत होता. माझ्याआधी कित्येक युद्धयुव चॅनेल्सनी आणि टीव्ही चॅनेल्सनी बिरदेवच्या मुलाखती घेतल्या होत्या. त्या सगळ्यांनाच तो तितक्याच उत्साहाने मुलाखती देत होता. अगदी सदिच्छांसाठी आलेले सगळे फोन कॉल्स उचलण्याला तो प्राधान्य देत होता. सगळी धावपळ सुरू होती. बिरदेवच्या बहिणीच्या घर अन् अंगणात. आभाळातून आग ओकत सूर्य माळरानावरची ही धावपळ पाहत होता. क्रान्तीकातलं जोडकुली नावाचं गाव. बिरदेवच्या बहिणीचं छोटंसं घर. या घरानं आणि आजूबाजूच्या परिसरानं एवढ्या चारचाकी गाड्यांची वर्दळ कदाचित कधीच पाहिली नव्हती. ब्राह्मेच झाडाखाली बांधलेल्या शेळ्या, कोंबड्यांची खुराडं आणि उन्हात एकही क्षण विसावा न घेता लोकांचे सत्कार-समारंभ स्वीकारणारा बिरदेव. 'यूपीएससीचा निकाल लागल्यावर मी ठरवलं होतं की, आधी बहिणीकडंच राहायला जाईन. म्हणून, मी दोन दिवस इथं राहून मगच माझ्या गावी जाणारं,' कित्येक तास बिझी लागल्यानंतर माझा कॉल रिसीव्ह केलेला बिरदेव मला बहिणीचा घत्ता सांगताना म्हणाला. कागलमधील यमगे गावच्या बिरदेवनं यूपीएससी परीक्षेत ५५१ वा रँक मिळवला आहे. हा निकाल लागला

तेव्हा बिरदेव आपल्या मावशीच्या नवरऱ्यासोबत शेळ्या-मेंढ्या घेऊन फिरतीवर होता. 'बावीस तारखेला ज्यावेळी रिझल्ट आला, तेव्हा आमच्या मावशीच्या दीराची बकरी कातरायची चालू होती. मी आणि मावसभाऊ तिथं खणातच होतो. पाच वाजता निकाल लागलं असं वाटत होतं. अडीच वाजता रिझल्ट आला. मित्राने कल्पना दिली की रिझल्ट लागलाय. त्यानंतर मग काही मिनिटं आनंदाश्रू आले. खूप भारी वाटलं. त्यानंतर दादाला वगैरे कल्पना दिली,' बिरदेव सांगतो. बिरदेव धनगर समाजातील अत्यंत गरीब कुटुंबातून आलेला होतकरू आणि हुशार पोरगा. ही त्याची ओळख अगदी शाळेपासूनची! बिरदेवला जेव्हा दहावीला ९६ टक्के मार्क्स मिळाले. तेव्हा अतिशय छोट्या गावच्या पालावरच्या या पोराला मिळालेल्या यशाचं कौतुक तत्कालीन शिक्षणमंत्री राजेंद्र दर्डा यांनी त्याच्या शाळेला कौतुकाचं एक पत्र पाठवून केलं होतं. बिरदेवनं आपला संघर्षमय प्रवास उलगडून सांगताना एका मुलाखतीत या किस्साचा उल्लेख केला. राजेंद्र दर्डा यांनी फेसबुकवर पोस्ट टाकून म्हटलंय की, 'इतक्या वर्षांनी हा बिरदेव अचानक मला पुन्हा भेटला आहे, आणि तोही भारतीय लोकसेवा आयोगाची परीक्षा उत्तीर्ण

झालेला एक महत्वाकांक्षी तरुण म्हणून! यूपीएससी परीक्षेत ५५१ वी रँक मिळवून उत्तीर्ण झाल्याची बातमी बिरदेवच्या मित्राने त्याला फोनवर सांगितली तेव्हा बिरदेव शेतातच मेंढ्या चारत होता. 'मेंढपाळाच्या मुलाने यूपीएससी क्लॅक केल्या'ची यशोगाथा सांगणाऱ्या एका व्हायरल व्हिडिओत बिरदेवने माझी आठवण काढल्याचे मी पाहिले/ऐकले आणि खरं सांगतो, माझ्या डोळ्यात पाणी उभे राहिले. 'खरंतर हा निकाल कळताच त्याचा सर्वांत पहिला सत्कार पालावरच त्याच्या मामांनी फेटा बांधून केला. बिरदेवचा हाच व्हिडिओ प्रचंड व्हायरल झाला आणि तो बघता बघता कष्टातून वर येऊन यूपीएससीत झळकलेल्या होतकरू चेहर्याचं प्रतीक बनला. त्यानं प्राप्त केलेल्या यशाविषयी बोलताना त्याच्या बहिणीला आनंदाश्रू आवरता आले नाहीत. हा पण लोकांच्या घरी ट्रॅक्टरवर खडी-दगडी भरण्यासाठी रोजगारीला जात होता. माझी आई रोजगार करायची दुसऱ्याच्या शेतामध्ये. त्यावेळी पगार होता फक्त २५ रुपये. तिथून शिकवलेय आणि हे यश संपादन केलंय. मला खूप अभिमान आहे. माझ्या भावाबद्दल.' त्या हुंदक्यांना सावरत सावरत बोलत

होत्या. क्रॅमेरऱ्यावर बोलताना आपलं बोलणं बाजूला ठेवून कदाचित शुद्ध भाषेतच बोलावं लागतं, असं काहीसं वाटून त्या थोड्या असहजेने बोलत होत्या. प्रण, भावाचा अविरत सुरू असलेला सत्कार त्या दिवसभर दारात बसून अविरतपणे पाहत होत्या. इतक्या उन्हात सतत लोकांच्या वर्दळीतूनही त्याला अधून-मधून पाणी वा थंड काहीतरी आणून देत होत्या. 'बुके नको, पुस्तकं आणा', आलेल्यांना तसेच फोन करणाऱ्यांना बिरदेव आवर्जून सांगत होता. बिरदेवचे आई-वडील या सगळ्या वर्दळीला कंटाळून त्यांच्या मूळ गावी यमग्याला गेलेले. निरक्षर असलेल्या आईवडिलांना हा निकाल ऐकून कसं वाटलं असावं? बिरदेवला हा प्रश्न मी विचारला तो म्हणाला की, 'मला असं वाटत होतं की, आईला मीच प्रत्यक्षात जाऊन निकाल सांगावा. पण दादानं आगावपणा करून आईला आणि वडिलांना सांगितलं होतं. मग आम्ही आणखी थोडावेळ बकरी कातरून घरी गेलो. मग मला आलेलं बघून आई-वडिल रडू लागले. भावनिक झाले. चांगले आनंदाचे क्षण होते. माझ्या आईचं काही शिक्षण वगैरे झालेलं नाहीये. तिला एवढं माहितीय की मी मोठा ऑफिसर झालोय, पण नेमकं काय

झालोय, हे तिला अजून समजलेलं नाहीये,' बिरदेव सांगतो. आपल्या संघर्षाच्या काळात अनेकांनी भावनिक-मानसिक आणि आर्थिक पातळीवरही मदत केल्यामुळेच आपण इथंवर पोहोचल्याचं बिरदेव सांगतो. आपल्याकडं कसलंही कल्चरल कॅपिटल नसताना आपण हे कसं साध्य केलं, या सगळ्याचं श्रेय बिरदेव त्याच्या मित्रांना देतो. कल्चरल कॅपिटल इन द सेन्स की, आता माझे वडीलच थोडेफार शिकलेले आहेत. त्यांना यूपीएससी वगैरेचा काही गंध नव्हता. मला सीईओपी भेटणं हाच टर्निंग पॉइंट होतो. चांगले मित्र भेटणे आणि व्यसनापासून लांब राहणं, या दोन गोष्टी चांगल्या ठरल्या. मला कल्चरल कॅपिटल नव्हतं. पण मित्रांच्या आधारे नेटवर्क तयार होत गेले. दुसऱ्या बाजूला, वेळोवेळी आर्थिक सपोर्टही मिळत गेला आणि मित्र हेच माझे कल्चरल कॅपिटल बनत गेले. बिरदेव २०१९ पासून तो या परीक्षेचा सिरियसली अभ्यास करू लागला. हा अभ्यास करण्यासाठी बिरदेवनं एक वर्ष दिल्लीत आणि काही वर्ष पुण्यात काढली. अखेर तिसऱ्या प्रयत्नात त्याला हे यश मिळालं. इंग्रजीमध्ये कच्चा आणि त्याबाबतीत कमी आत्मविश्वास असलेल्या बिरदेवने हा अभ्यास कसा केला,

भारतातील विविधतेमधील एकता युवकांनी जपावी... अल्पसंख्यांक युवा संसद मधील सूर विविध धर्मातील नेत्यांची उपस्थिती.

देशात जातीयवाद, धार्मिकवाद वाढत आहे विविधतेमध्ये, एकता हे भारताचे वैशिष्ट्य आहे, मात्र काहीना ते नको आहे, या विचारांचा प्रतिकार करणे गरजेचे आहे, विविध धर्मांमधील युवकांनी ही जबाबदारी घ्यावी असा सूर अल्पसंख्यांक युवा संसद मध्ये अनेक पदाधिका-यांनी व्यक्त केला. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जयंतीच्या औचित्या साधून पुण्यात झुमायनॉरिटी युथ पार्लमेंटमध्ये युवा अल्पसंख्यांक संसद भव्य आयोजन

युवकांचे सशक्तीकरण, शिक्षण, रोजगार यावर विविध मान्यवरांचे मार्गदर्शन, पुण्यातील गणेश कला क्रीडा संकुल स्वारगेट येथे उत्साहात पार पडले. अल्पसंख्यांक समाजातील युवकांच्या सशक्तीकरणासाठी नोकरी, शिक्षण आणि रोजगार अशा अनेक महत्त्वपूर्ण मुद्द्यांवर कार्यक्रमात सखोल चर्चा करण्यात आली.

कार्यक्रमात देशभरातील नामवंत नेते, सामाजिक कार्यकर्ते आणि धर्मगुरू यांनी उपस्थिती लावून उपस्थितांना मार्गदर्शन केले.

प्रमुख पाहुण्यांमध्ये बिहारचे खासदार पणू यादव, कश्मीरचे खासदार मोहीमुल्लाह नदवी, महाराष्ट्र प्रदेश काँग्रेस कमिटीचे अध्यक्ष हर्षवर्धन सपकाळ, विधान

परिषदेतील विरोधी पक्षनेते अंबादास दानवे, माजी गृहराज्यमंत्री रमेशदादा बागवे, पुणे शहर काँग्रेस अध्यक्ष अरविंद शिंदे, अभय छाजेड, माजी आमदार मोहन जोशी, एडवोकेट भाई विवेक चव्हाण, माजी नगरसेवक रफिक शेख, माजी अल्पसंख्यांक आयोग अध्यक्ष हाजी अरफात शेख, ख्रिश्चन धर्मगुरू डॉ. थॉमस डाबरे, राष्ट्रवादी युवक काँग्रेस (शरद पवार गट) प्रदेशाध्यक्ष महेबुब शेख, ख्रिश्चन नेते पीटर डिसूजा, NSUI चे माजी अध्यक्ष एडवोकेट अमीर शेख, राष्ट्रवादी युवक काँग्रेसचे युवा नेते पाहत अहमद व उमेश चव्हाण, रुग्ण हक्क परिषदेचे संस्थापक अशा अनेक मान्यवरांची

उपस्थिती होती. कार्यक्रमाचे आयोजन हाजी जुबेर मेमन, लुकास केदारी, सत्यवान गायकवाड, एडवोकेट, सुलतान फतेह अली खान, फिरोज महसूलदार, बलिंग नोमानी, फरीद खान यांनी संयोजक म्हणून समर्थपणे पार पाडले.

कार्यक्रमात विविध विषयांवर सत्र घेण्यात आले असून, युवा अल्पसंख्यांकांचे सामाजिक, शैक्षणिक व आर्थिक विकासासाठी धोरणात्मक दृष्टिकोन मांडण्यात आला.

कार्यक्रमास महाराष्ट्रातील विविध भागांतील युवकांचा मोठ्या संख्येने सहभाग लाभला.

मुंबई -अहमदाबाद राष्ट्रीय महामार्गावरील घोडबंदर ते अच्छाड येथील रस्त्याचे काँक्रीटकरण निकृष्ट दर्जाचे झाले असून महामार्गवर काही ठिकाणी पडलेले खड्डे पावसाळ्यापूर्वी दुरुस्ती करण्याची काँग्रेसची मागणी.

वसई (प्रतिनिधी) मुंबई अहमदाबाद राष्ट्रीय महामार्गावरील घोडबंदर ते अच्छाड या १२५ किमीच्या टप्प्यात केलेले काँक्रीटकरण अत्यंत निकृष्ट दर्जाचे असल्यामुळे या महामार्गावर आत्ताच खड्डे पडले आहेत. पावसाळा सुरू झाल्यावर खड्ड्यांचे स्वरूप मोठ्या खड्ड्यात होऊन महामार्गावरून प्रवास करणाऱ्या वाहनचालकांना त्रासदायक होणार आहे. सदर कामासाठी रु.६०० कोटी एवढा खर्च होऊनही निकृष्ट दर्जाच्या कामामुळे ठेकेदाराच्या हलगर्जीपणामुळे रस्त्याची दुर्दशा झाली असून ३० हून अधिक लोकांचा नाहक बळी गेला आहे. तसेच सदर महत्वाच्या मार्गावरील पुलाचे कथडे कमी उंचीचे असून एखाद्या वेळेस अपघात झाल्यास वाहन खाली कोसळून प्रवाशांची जीवित हानी होण्याची दाट शक्यता आहे. त्याकरिता सर्वप्रथम हे कथडे उंच करणे गरजेचे आहे. रात्रीच्या वेळेस प्रवास करताना या महामार्गावरील पथदिवे बंद असल्याने वाहन चालकांना पुढील रस्त्याचा अंदाज येत नाही.

त्यामुळे अपघाताचा धोका संभवतो. सद्यस्थितीत या महामार्गावरील पथदिवे बंद असल्याचे निदर्शनास आल्यामुळे वसई विरार शहर युवक काँग्रेसचे मा. अध्यक्ष कुलदीप वर्तक यांनी प्राधिकरणाचे प्रकल्प व्यवस्थापक सुमित कुमार यांना दि.१६/०४/२०२५ रोजी पत्राद्वारे निदर्शनास आणून दिली आहे. सदर राष्ट्रीय महामार्गावरून सर्वसामान्य प्रवासी, महत्वाच्या व्यक्ती

प्रवास करीत असतात तरी त्यांच्या जीवाशी न घेता वरील महामार्गावरील रस्त्याची दुरुस्ती करून पुलाचे कथडे उंच करावेत आणि पथदिवे त्वरित कार्यान्वित करण्याचे ठेकेदारास आदेश देऊन त्यानुसार लवकरात लवकर कार्यवाही करावी

अन्यथा काँग्रेस पक्षातर्फे महामार्गावर आंदोलन करण्यात येईल असा इशारा दिला आहे.

जागतिक पुस्तक दिनानिमित्त श्रमदान ग्रंथालयासाठी पुस्तक भेट कार्यक्रम...

पुणे, - जागतिक पुस्तक दिनाचे औचित्य साधून येत्या शनिवारी, २६ एप्रिल रोजी श्रमदान ग्रंथालय ९९ महात्मा फुले पेठ पुणे येथे एक विशेष पुस्तक भेट कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला.

या कार्यक्रमाचे आयोजन गणेश पेठेतील गणेश मंडळांनी एकत्रितपणे केले आहे. या कार्यक्रमाचे प्रमुख पाहुणे म्हणून मधुमिलिंद मेहेंदळे, नगर वाचन मंदिर अध्यक्ष आणि अनुजा कुलकर्णी, कार्यकारी संचालक, पुणे मराठी ग्रंथालय हे उपस्थित कार्यक्रमाची प्रस्तावना श्रमदान मारुती मंडळाचे मोहनिश सावंत यांनी

यांनी उपस्थितांचे आभार मानले. कार्यक्रमाचे आयोजक गणेश उत्सव अभ्यासक आणि पत्रकार माननिय आनंदजी सराफ, काळभैरवनाथ मंडळ-श्री उमेश सपकाळ, चेतन शिवले, पोस्टमुळ्या मारुती मंडळ-कुणाल पवार, गणेश पेठ. पुस्तकांना नवा श्वास आणि वाचकांना नवा प्रकाश देणारा हा उपक्रम निश्चितच वाखाणण्याजोगा आहे!

निःशब्द..

भावपूर्ण श्रद्धांजली..
तुझी आठवण सदैव येत राहील..
स्व.अमोल वि. मगर

श्रीकाकुल :- KMPD SCHOOL 2003 BATCH (मराठी)

युवाशक्ती एक्सप्रेस कार्यालय-
१८१०८७९७५७

वृत्तपत्रात प्रसिद्ध होणारा मजकूर आलेल्या कागदपत्रांवर आधारित असतो. त्यामुळे प्रसिद्ध झालेल्या मजकुराबाबत कोणाला आक्षेप असल्यास संबंधितांनी योग्य त्या कागदपत्रांसह युवाशक्ती एक्सप्रेस कार्यालयाशी संपर्क साधावा. सदर पुरावे योग्य असल्यास संबंधित बातमी बाबतचा खुलासा प्रसिद्ध केला जाईल. या पत्रात प्रसिद्ध होणा-या मजकुराबाबत मुद्रक स्थळ जबाबदार राहणार नाही.

साप्ताहिक युवाशक्ती एक्सप्रेस मते प्रसिद्ध होणा-या कोणत्याही प्रकारच्या जाहिरातीबाबत कुठल्याही प्रकारचा वाद उद्भवल्यास त्याला युवाशक्ती एक्सप्रेस व्यवस्थापन जबाबदार राहणार नाही याची सर्वांनी नोंद घ्यावी.

साप्ताहिक युवाशक्ती एक्सप्रेस वृत्त प्रसिद्धी किंवा अन्य कोणत्याही तत्सम कामासाठी संपादकाशी संपर्क साधायचा असल्यास संबंधितांनी दूरध्वनी क्रमांक ९८९०८७९७५७ वर संपर्क साधावा.

या नोटीसी द्वारे कळविण्यात येते कि साप्ताहिक युवाशक्ती एक्सप्रेस वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणा-या जाहिराती सर्व प्रकारच्या नोटीसी याच्याशी आमचा काहीही संबंध नाही. संबंधित आणि संबंधित व्यक्तींशी परस्पर संबंध साधून त्याबाबत खात्री करावी. साप्ताहिक युवाशक्ती एक्सप्रेस वर्तमानपत्र व व्यवस्थापन याबाबत कोणत्याही प्रकारे जबाबदार राहणार नाही.

संपादक..

Printed, Published And Owned Tushar Rajratna Gaikwad, printed At Vava Arts B/8 Dronagiri CHS., Tanki Road Tulinj (E) Tal-Vasai 401209, Published From Room No.10 Kadarbhai Chawl Sarvoday Vasahat Tnki Road Nallasopara (E) Tal-Vasai Dist-Palghar-401209. Editor-tushar Rajratna Gaikwad RNI NO.MAHMAR/2016/72543. Mobile-9960144348, 9890879757, yuvashaktiexpress123@gmail.com www.yuvashaktiexpress.in

हे पत्र मालक, मुद्रक, प्रकाशक आणि संपादक म्हणून तुषार राजरत्न गायकवाड रु. नं. १०, कादरभाई चawl, सर्वोदय वसाहत, आंबेडकर नगर, टाकीरोड, नालासोपारा (पुर्व), ४०१२०९. ता. वसई, जि. पालघर, येथे प्रकाशित होऊन ९८९०८७९७५७ मं. बाबा आर्ट्स बी.०८, मथुरा नगर, झोणगिरी अपार्टमेंट, टाकी रोड, साई बाबा मंदिर जवळ, नालासोपारा (पुर्व), ४०१२०९ जि. पालघर, महाराष्ट्र येथे मुद्रित करण्यात आले. मोबाईल नं. ९९६०१४३४८ या अंकात प्रसिद्ध झालेल्या बातम्या व लेख यामधून व्यक्त झालेल्या मतांशी संपादक सहमत असतीलच असे नाही. (सर्व वाद वसई न्यायालयाच्या कक्षेत) Email:yuvashaktiexpress123@gmail.com www.yuvashaktiexpress.in